DZIENNIK ZARZĄDZEŃ DYREKCJI POCZT I TELEGRAFÓW W KATOWICACH.

Nr. 6. | Katowice, dnia 14 czerwca 1933 r. | Rok I.

TREŚĆ:

POCZTA.

45.

Przypomnienie przepisów służby komunikacyjnej.

W ostatnich czasach zaszedł w spedycjach urzędów pocztowo-telegraficznych tut. okręgu szereg wypadków zaniedbań służbowych, które mogły pociągnąć względnie pociągnęły za sobą materjalną odpowiedzialność pracowników spedycyj i naczelników urzędów za mienie państwowe powierzone poczcie.

Zwraca się przeto uwagę pp. Naczelnikom (Kierownikom) urzędów (agencyj) pocztowo-telegraficznych na konieczność zachowania należnej ostrożności i ścisłego stosowania się do przepisów o odbiorze ładunku, rozbiorze odsyłek, o awizowaniu przesyłek o wysokiej wartości, o ochronie przesyłek wartościowych w czasie transportu i w czasie przechowywania ich w urzędzie, o sporządzaniu odsyłek i zamykaniu worków odsyłkowych. Przepisy te zawarte są w tomie II. P. 8, który posiada wzgl. posiadać powinien każdy urząd (agencja) p.-tel. Podręcznik ten winni stale mieć pod ręką pracownicy zatrudnieni w służbie komunikacyjnej (spedycja, peron, ambulans, konwój) i z przepisami w nim zawartemi pracownicy ci powinni się bardzo szczegółowo zaznajomić.

P. P. Naczelnicy (Kierownicy) mają w interesie służby i własnym dopilnować, by cały personel zatrudniony w służbie komunikacyjnej był dokładnie zaznajomiony z wymienionemi przepisami, co winni często osobiście sprawdzać.

Organa inspekcyjne Dyrekcji Poczt i Telegrafów będą sprawdzały i donosiły Dyrekcji w jakim stopniu i z jakim skutkiem zarządzenie niniejsze zostało wykonane przez pp. Naczelników (Kierowników) urzędów (agencyj) p.-tel. tut. okręgu, którzy w razie nienależytego wywiązania się z ciążącego na nich obowiązku, o którym przypomina się niniejszem zarządzeniem, będą odpowiedzialni za szkody stąd ewtl. wynikłe.

No. P. Km. — 101 z dnia 24 maja 1933 r.

TELEGRAF I TELEFON.

46.

Ruch telefoniczny między Polską, a krajami zaeuropejskiemi.

Z dniem 15 maja b. r. wprowadzono ruch telefoniczny między Polską z jednej strony, a Indjami francuskiemi, Marokiem francuskiem, Argentyną, Brazylją, Chili, Urugwajem i Egiptem z drugiej strony via Warszawa — Paryż.

W Polsce dopuszczono narazie do ruchu: Warszawę, Bielsko, Bydgoszcz, Gdynię, Katowice, Kraków, Lublin, Lwów, Łódź, Poznań i Wilno.

Opłaty w poszczególnych relacjach są następujące:

Relacje telefoniczne między Polską a:	Podział taks			Pełna opłata za 3 minutową rozmowę zwykłą
	Polska fr.	Niemcy fr.	Francja i Radjo fr.	fr.
Argentyną I. strefa	10.—	10.—	140.—	160.—
„ II. strefa	10.—	10.—	146.—	166.—
Brazylją	10.—	10.—	140.—	160.—
Chili	10.—	10.—	155.—	175.—
Egiptem	10.—	10.—	80.—	100.—
Indochinami franc.	10.—	10.—	91.50	111.50
Marokiem francuskiem	10.—	10.—	27.—	47.—
Urugwajem	10.—	10.—	146.—	166.—

Wykazy relacyj w krajach zaeuropejskich i godzin, w których mogą być przeprowadzane rozmowy.

Połączenia	Godziny połączeń (czas środkowo-europejski)	Dopuszczone relacje telefoniczne
Indochiny franc. via Paryż Saigon	12.45—13.45	Saigon, Cholon, Phom, Penh
Maroko franc. via Paryż—Rabat	8—10 i 14—15	wszystkie urzędy w Maroku franc. i Tanger
Argentyna via Paryż—Buenos Aires Chili Urugwaj	12.30—18.30	wszystkie urzędy w Argentynie, Chili i Urugwaju
Brazylja via Paryż— Rio de Janeiro	14—17.30	wszystkie urzędy prowincyj Rio de Janeiro i Minos Geraes oraz sieci Sao Paulo i Santos
Egipt via Paryż—Caire	10—12 i 15—16	Alexandrie, Assouan, Le Caire, Louqsor, Port Said

No. TE.-205 z dnia 24 maja 1933 r.

47.

Ruch telefoniczny między Polską a okrętami włoskiemi.

Z dniem 1 czerwca br. wprowadzono ruch telefoniczny między Polską a mianowicie: Warszawą, Bielskiem, Bydgoszczą, Gdynią, Katowicami, Krakowem, Lublinem, Lwowem, Łodzią, Poznaniem i Wilnem a włoskiemi okrętami: „Rex", „Conte Rosso" i „Conte di Savoia" via Roma — Coltano Radio. — Opłata za trzyminutową rozmowę zwykłą wynosi 44.20 fr. (taksa polska 10.00 + taksa czechosłowacka 2.40 + 4.80 taksa austrjacka + taksa włoska i radjo 27 fr.) i za każdą dalszą minutę lub część tejże $^1/_3$ powyższej stawki.

Zgłoszenia na rozmowy muszą być przekazywane centrali telefonicznej w Rzymie.

Czas, w którym mogą być przeprowadzone rozmowy nie został bliżej określony.

Nr. TE 205 z dnia 9 czerwca 1933 r.

48.

Ruch telefoniczny między Polską a Filipinami.

Z dniem 1 czerwca br. wprowadzono ruch telefoniczny między Polską a Filipinami via Berlin — radjo Manila.

Opłata za trzyminutową rozmowę zwykłą z Polski do Filipin wynosi:

do I. strefy: wszystkie miejscowości powiatu Manila (do ważniejszych miejscowości należą: Caloocan, Comp Nichols, Fort MC. Kinley, Malabon, Manila, Paranaque Pasay i San Juan) 160 fr.

do II. strefy: wszystkie miejscowości prowincyj Bulacan, Pompanga i Tarlac (do ważniejszych miejscowości należą: Angeles, Balinag, Bambon, Bocaue, Calumpit, Malolos, Mirilao, Meycanayan, Moncada, Paniqui, Pasig, Quingua, San Carlos Luzon, San Fernando Pampanga, San Miguel Bulacan, San Miguel Tarlac, Stotsenburg i Tarlac) 166 fr.

do III. strefy: wszystkie miejscowości prowincyj La Union i Pangasinan oraz miejscowości Baguio w prowincji Mountain (ważniejsze miejscowości: Baguio, Bauang, Bayambang, Cabanatuan, Dagupan, Damortis, Gapan, Malasiqui i San Fernando Union) 175 fr.

Opłata za zawiadomienie — report charge (w razie niedojścia do skutku przygotowanej rozmowy) wynosi 18.33 fr.

Za każdą dalszą minutę pobiera się $^1/_3$ powyższych stawek.

W Polsce dopuszczono do ruchu z Filipinami, Warszawę, Bielsko, Bydgoszcz, Gdynię, Katowice, Kraków, Lublin, Lwów, Łódź, Poznań, i Wilno.

Ruch telefoniczny z Filipinami odbywa się w godzinach od 13 do 15 według czasu środkowo-europejskiego.

Nr. TE. 205 z dnia 9. czerwca 1933-r.

49.

Prowadzenie dziennika ruchu telefonicznego

Przy porównywaniu poszczególnych sum dziennych sumarycznego zestawienia należności za rozmowy międzymiastowe z nadsyłanemi tu dziennikami ruchu telefonicznego stwierdzono niżej wymienione niedokładności:

Urzędy (agencje) przy ustalaniu sum dziennych wpisywanych do sumarycznego zestawienia ograniczają się tylko do sprawdzenia poszczególnych kartek zgłoszeniowych i uzgodnienia tychże z sumą dzienną, a nie sprawdzają czy wszystkie rozmowy zostały zgodnie z przedostatnim ustępem § 18 przepisów V. TF. 4 oraz § 2 poz. 19 przepisów X. R. 3 wpisane do dziennika ruchu telefonicznego. Wskutek tego dzienne sumy z wpisanych do dziennika ruchu telefonicznego rozmów wychodzących są niezgodne z sumą wyszczególnioną w sumarycznem zestawieniu.

W związku z powyższem zarządza się, by począwszy od 1 lipca 1933 r. wszystkie urzędy III—V klasy oraz agencje pocztowe posiadające centrale telefoniczne w uwagach względnie na marginesie z prawej strony dzien-

nika ruchu telefonicznego przy wszystkich rozmowach wychodzących wpisywały należności przypisane za daną rozmowę a sumy dzienne wyszczególnione w sumarycznem zestawieniu wyprowadzały również w dzienniku ruchu telefonicznego. Obowiązek porównywania i uzgadniania poszczególnych kartek zgłoszeniowych z dziennikiem ruchu telefonicznego ciąży na tym funkcjonarjuszu, który podpisał się na sumarycznem zestawieniu jako sprawdzający.

Równocześnie przypomina się urzędom § 1 pozycja 2 oraz § 4 poz. 60 przepisów X. R. 3, w myśl których naczelnik urzędu obowiązany jest wyrywkowo sprawdzać czynności wykonywane przez urzędnika kontrolnego.

Nr. T. E. 512 z dnia 2 czerwca 1933 r.

50.

Udzielanie informacji o czasie oczekiwania na rozmowy międzymiastowe.

Niejednokrotnie zgłaszający rozmowę międzymiastową żąda od obsługi informacji, jak długo będzie musiał oczekiwać na połączenie. W takich wypadkach wyznaczona do tego obsługa obowiązana jest informacji tej udzielać, a mianowicie w sposób uprzejmy, a zarazem oględny w następującej formie warunkowej: „Prawdopodobnie otrzyma Pan (i) połączenie w ciągu około .... minut (godziny)“.

Gdyby abonent żądał dokładniejszego określenia czasu oczekiwania wówczas funkcjonarjusz udzielający informacji winien oświadczyć: Ścisłego czasu oczekiwania podać nie można, gdyż na przedłużenie może wpłynąć każda zgłoszona w międzyczasie rozmowa wyższej kategorji. Przy rozmowach na dalsze odległości, wymagających pośredniczenia nie jednokrotnie szeregu central tranzytowych, gdy nie jest się w stanie nawet w przybliżeniu określić czasu oczekiwania należy na żądanie wyjaśnić w krótkich słowach, z jakich powodów czasu oczekiwania na rozmowę określić nie można.

W związku z powyższem poleca się urzędom (agencjom) posiadającym centrale wyznaczyć zależnie od warunków miejscowych personel, który będzie udzielał omawianych informacyj, przyczem zaznacza się, że w urzędach małych gdzie centralę międzymiastową i lokalną obsługuje jeden funkcjonarjusz, informacji winna udzielać zasadniczo obsługa centrali, w urzędach większych, telefonistka przyjmująca zgłoszenia na rozmowy międzymiastowe wzgl. kontrola centrali międzymiastowej, a w urzędach największych, kontrola lub w tym celu winno być utworzone biuro informacyjne i posiadać oddzielne połączenie telef.

Ponieważ w nowym spisie abonentów na początku spisu abonentów każdej centrali pod tytułem „informacje“, będzie podane do kogo mają się abonenci zwracać celem uzyskania odnośnych informacyj, poleca się urzędom (agencjom) posiadającym centrale telef., donieść tu sprawozdaniem z odpowiedniem umotywowaniem kto będzie udzielał informacyj, celem zamieszczenia odpowiedniej notatki w spisie abonentów. Urzędy posiadające biura informacyjne winne zapodać numery ich telefonów.

Nr. TE. 209 z dnia 30 V. 1933 r.

ADMINISTRACJA.

51.

Wykazy statystyczne chorób personelu.

Dyrekcja Poczt i Telegrafów stwierdziła, że niektóre urzędy sporządzają miesięczne wykazy statystyczne chorób personelu niedbale i niezgodnie z postanowieniami zawartemi w tut. okólnikach Nr. 15/31 poz. 102 i Nr. 12/32 poz. 130. W szczególności nie wypełniają urzędy rubr. 2, 4, 52 i 53 wykazów, powodując tem zbędną korespondencję i opóźnianie w zestawieniach ogólnych wykazów chorego personelu.

W związku z tem zwraca się urzędom uwagę na konieczność bezwzględnego przestrzegania w przyszłości wyżej powołanych zarządzeń, w przeciwnym bowiem wypadku winnych zaniedbania w tym kierunku będzie Dyrekcja pociągać do odpowiedzialności.

Jednocześnie nadmienia się, że urzędy przedstawiające wykazy statystyczne chorób, obowiązane są niezależnie od tego czy w danej kategorji choruje pewna ilość funkcjonarjuszów, czy też nie — wypełniać zawsze rubr. 2-gą ściśle według wskazań umieszczonych w nagłówku tej rubryki.

Urzędy donoszące o negatywnych wykazach chorób będą począwszy od dnia 1. VII. 1933 r. przedstawiać sprawozdanie według niżej umieszczonego wzoru:

Urząd p. t. ....

Ldz.: ....

..........., dnia .... 193 r.

Wykaz statystyczny chorób.

Do

Dyrekcji Poczt i Telegrafów
(Oddział Osobowy)

w Katowicach.

Donosi się, że wykaz statystyczny chorób personelu w miesiącu .... 193 r. jest negatywny.

Łączna ilość personelu według stanu faktycznego wynosiła w wyżej wymienionym miesiącu:

a) Mężczyźni	Ilość
1) służba wewnętrzna od VI — VIII st. sł.	
2) służba wewnętrzna od IX — XII st. sł.	
3) służba zewnętrzna	
4) telegraf	
5) poczty ruchome	
6) personel techniczny . . .	
Razem mężczyzn	

b) Kobiety	Ilość
1) służba wewnętrzna od VII — VIII st. sł.	
2) służba wewnętrzna od IX – XII st. sł.	
3) służba zewnętrzna	
4) telegraf	
5) telefon	
Razem kobiet	

B) Niżsi funkcjonarjusze	Ilość
1) służba wewnętrzna	
2) rejony miejskie	
3) rejony wiejskie	
4) poczty ruchome	
5) personel techniczny . . .	
Razem niższych funkcjonarjuszów	

(Podpis)

W końcu zauważa się, że formularze „wykazów statystycznych chorób personelu" należy zamawiać w Składzie materjałów pocztowych w Krakowie, przyczem zamówienia ilościowe powinne być ograniczone tylko do **faktycznej** potrzeby, przewidującej pokrycie zapotrzebowania do końca b. okresu budżetowego.

No. AP. 553 z dnia 7 czerwca 1933 r.

Adres Administracji: DYREKCJA POCZT i TELEGRAFÓW
(Oddział Organizacyjny)
KATOWICE, ul. Słowackiego 11, IV. p. pokój Nr. 28.

PRENUMERATA NA ROK 1933 WYNOSI:

roczna 4 zł. 80 gr.	**półroczna 2 zł. 40 gr.**	**kwartalna 1 zł. 20 gr.**

Ceny ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. szpalty redakcyjnej 15 gr., tabelaryczne 30 gr.

Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. № 300.516

„Drukarnia Śląska" Mysłowice, ul. Pozadomowa 2, (róg Bytomskiej 10), Telefon 10-14. **Cena 20 gr.**